

NIEPOKORNY (2) *ai*

e oraz *oba* o *prawdopodobnie jasne* (*tak w nie- oraz pokorny*).

sg f N niepokorną (1). \diamond *pl N m pers* niepokorni (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pozbawiony pokory, zarozumiały (2) : Aczkolwiek niepokorna/ A wżakoż ci będę wierna.
BierEz S4; (marg) Młodzi niepokorni/ nie mają rozumu. (-) Dżis młodzi nąstáli/ którzy lię łami nie
znáiąc y gorne łwoie dumki podnořząc/ łtárym y łwiádomłzym nie vłtępuią *SkarKazSej* 661b.

Synonimy: dumny, pyszny, wyniosły.

Cf **POKORNY**

AW